

faa Tilslutning fra alle de forskellige Partier, og paa dette Punkt kan jeg rigtignok ikke se andet end, at det er overmaade naturligt, at naar man pludselig faar en ganske overordentlig ekstraordinær Fortjeneste, knyttet til ganske særlige Omstændigheder, som ikke er skabte af vedkommende, selv om de kan siges at være benyttede — dette Ord taget i god Mening — af vedkommende, vil det af næsten alle føles som ubilligt, at en Mand, der f. Eks. indenfor Københavns Omraade har faaet en saadan ganske ekstraordinær Fortjeneste, skal kunne frigøre sig for den meget betydelige Skat, som dette maaske kunde bringe ham i København, ved at flytte ud til et af disse Steder, der virker som en Art Skattely. Det føles som unaturligt, og det kan ikke føles anderledes, og jeg tror ikke, det vil lykkes det ærede Medlem at skabe nogen særdeles Medlidenhed med denne Gruppe af vore Medborgere.

Det ærede Medlem sagde endelig her nogle bevægede Ord om Lederne af de store Foretagender, der skabte Indtægter til Landet, til hele Samfundet, om hvilke han aabenbart mente, at de efterhaanden var saaledes stillede, at de kun havde Pligter og ingen Rettigheder, medens andre Dele af Befolkningen havde Rettighederne og, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, ikke i nogen paafaldende Grad Pligterne. Jeg skal ikke bestride, at enkelte Personer, enkelte Ledere af store Virksomheder, har megen Betydning for Landets økonomiske Vilkaar, for Udviklingen af Landet i det hele, men det kan jo heller ikke nægtes, at disse foretagsomme, virksomme, energiske Mænd, som virkelig yder en Indsats her, virkelig ogsaa faar i rigeligt Maal Lønnen for den Virksomhed, de udfolder, og det kan heller ikke nægtes, at der er andre, som faar Lønnen for Virksomhed af en ret paagaende Karakter, som man ikke altid kan se paa med samme Velvillie. Hele denne Gruppe af Medborgere er selvfølgelig Borgere, som i mange Tilfælde gør Samfundet megen Gavn. Den Gruppe af Borgere, som det ærede Medlem tænkte paa, den anden Gruppe, som sætter Foretagender i Gang paa naturligt og sundt Grundlag og sætter Liv i Virksomheder, øver sikkert megen Nytte, men det kan jo dog paa ingen mulig Maade paastaas, at de er uden Rettigheder og udelukkende er overvældede med Pligter indenfor det bestaaende Samfund. Tværtimod! hele den økonomiske Tilstand, i hvilken de lever, dette økonomiske Niveau, som bevirker, at de rammes af denne Skatte-lovgivning, er kun muligt, fordi deres Stil-

ling paa ethvert muligt Punkt er omgærdet og værnnet af Samfundslovgivningen. De har i højeste Grad Fordel af det Samfund, de lever i, det er da ikke ubilligt, at de ogsaa kommer til at bære nogle af Byrderne, og jeg tror, at dette fra de paagældende Kredses Side meget vel forstaas, og at adskillige af dem meget ofte føler sig pinlig berørt, naar der i deres Navn gøres Indsigelse imod, at de kommer til at bære en rundelig Del af de Skattebyrder, som Samfundet nødvendigt maa tage for at klare sig igennem under de nuværende Forhold.

Det ærede Medlem for 2den Kreds (Godskesen), der talte som Talsmand for Frederiksberg i Forhold til København, mente, at Frederiksberg der var ret stærkt forurettet. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Beregninger, som det ærede Medlem i saa Henseende opstillede. Det er jo saaledes, at naar to Kommuner staar paa den Maade overfor hinanden, vil de altid have mange Betingelser for, at den ene beviser den anden over, at det er den, der tjener paa det o. s. v., det er der ingen Tvivl om. Naar det ærede Medlem frygtede, at det skulde blive en saa betydelig Del, der vilde falde paa Frederiksberg ved denne Lovgivning, at Frederiksberg ikke vilde være i Stand til at bære det, tror jeg, baade at det ærede Medlem overvurderede denne Lovgivnings Rækkevidde — i den Henseende tror jeg, han kunde have Grund til at lytte til, hvad den ærede Ordfører for hans Parti sagde —, men ogsaa, at han undervurderede Frederiksbergs Modstandskraft overfor en saadan Lovgivning, thi det vil jo vistnok ingen være blind for, at af de to Kommuner, Frederiksberg og København, er i det store hele Frederiksberg den bedst stillede Kommune, den, hvis Indbyggere, taget under eet, gennemsnitlig er betydeligt gunstigere stillede end Københavns. Og jeg tror da ogsaa, at Frederiksberg med Lethed vil kunne bære den Lovgivning, som her søges gennemført ud fra Synspunkter, der dog i det store og hele maa siges at være retfærdige. Imidlertid, de forskellige Bekymringer vil jo faa en naturlig Plads for Overvejelse i det paatænkte Udvalg, og jeg skal da udtale Ønsket om, at det Arbejde, Udvalget kommer til at gøre, hurtigt maa bringe et Resultat.

Godskesen: Maa jeg sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), at han har uden Tvivl Ret i, at Frederiksbergs Udgifter pro persona paa nogle Konti er mindre end de tilsvarende Udgifter i København, men der er dog, som det ærede